

dette ere selvfølgelig vi Forslagsstillere beredte til. Vi tro ikke, at der er nogen større Betænkelse ved at gaa til, om end ikke just en overordentlig stor Indtægtsnedgang, saa dog til en ret betydelig. Og naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds holder paa, at der ved 4 Mill. Kroners Beparelse kan opnaas ganske overordentlig store Fordele for Handel og Erhverv og andre Interesser her i Landet, mener jeg, at der dels ved en Indtægtsnedgang og dels ved en Forhøjelse af Skatterne paa de saakaldte Luksusvarer vil kunne opnaas ikke saa ganske lidt i samme Retning. Men det vil jeg lade staa hen, thi der vil blive Spørgsmaal ogsaa da om en Lettelse af baade de Toldsatser, der spille en Rolle for Forbruget, og de, der spille en Rolle for de forskellige Virksomheder her i Landet. Der er imidlertid et andet Øjemed, som man meget godt vil kunne forfølge ved Forhandling om en Toldreform, det er Reguleringen af en Mængde Satser, som i deres nuværende Form ere i høj Grad drilagtige. Der kan indenfor Grænsen af en vis Klasse Toldsatser foregaa en saadan Omloegning, en saadan Omredaktion, som synes lille og ubetydelig, men som ikke desto mindre spiller en ikke uvæsentlig Rolle for det almindelige Erhvervsliv i Landet. Naar det ærede Medlem, der er saa nøje kendt med Toldloven, tænker sig om, vil det ikke være ham vanstillet at paavise en Række af Eksempler paa saadanne Poster, som i høj Grad trænge til en Omdannelse. Jeg tror, at der ikke er saa ganske lidt at opnaa ad denne Vej, men for os Forslagsstillere er det utvivlsomt klart, at Formaalet for dette Forslag fortrinsvis er Gennemførelsen af saadanne Reforme, som i første Række have økonomisk Betydning for Smaafolk, for det daglige Forbrug, at det altsaa gælder om en Lettelse af Statten paa de egentlige Forbrugsartikler. Naar saa Spørgsmaalet bliver, hvad der skal foretrækkes: Stat paa Al eller Stat paa Sukker, og man vil rejse Spørgsmaalet om, hvad der kan kaldes en Livsfornødenhed, og man endog vil søge at definere Begrebet Livsfornødenhed ad kemisk Vej, mener jeg, at vi ganske rolig kunne springe dette over og simpelt hen stille hele det Spørgsmaal ud til Folket hele Landet over: Hvad vælge I, naar der bliver Spørgsmaal om Stat paa bajersk Al eller Stat paa Sukker? Jeg forstirer, at de $\frac{9}{10}$ af Folket ville svare: lad os faa Sukkeret fri og giv os hellere en Stat paa bajersk Al.

Naar vi skulle tænke, at opnaa et Resultat af vor Lovgivningsvirksomhed, er det klart, at der maa forudsættes Forstaaelse baade

med det andet Ting og med Regeringen. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem fra Røge (Hørup) ikke vilde bruge sine Evner i saa høj Grad til at faste ligesom et Mistænkeliggørelsens Øjs over det Arbejde, som er en nødvendig Forudsætning for, at der overhovedet kan komme noget ud af vore Bestræbelser. Det er ganske vist, at det har været Forudsætningen for min Virksomhed i Rigsdagen i Aar, at der skulde kunne gøres i alt Fald et Forsøg paa, om vi kunne opnaa noget. Men dette noget opnaas selvfølgelig ikke uden den dertil fornødne Enighed mellem Lovgivningsmagtens Faktorer.

Formanden (Høgsbro): Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg her afbryde Mødet.

Da Finansministeren ikke kan møde paa Torsdag, vil der imod Regelen blive holdt Møde i Morgen Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen er da:

Fortættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Ophævelse af Indførelstold paa Naasukker m. m.

Mødet hævet Kl. 4.

Attende Møde.

Fredagen den 7de November 1890, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Formanden (Høgsbro): Ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) er modtaget et Andragende fra pensioneret Lærer S. R. Poulsen af Aarhus om Pensionsforhøjelse.

Ved Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) er modtaget et Andragende fra forhenværende Naadmand og Toldkontrollør R. L. Christiansen af Frederiksborg om Pensionsforhøjelse, og et fra pensioneret Drager K. P. Evede af Helsingør om Pensionsforhøjelse.